

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๒

(สมัยสามัญ)

วันจันทร์ที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๕๕ (สมัยสามัญ) พ.ศ. ๒๕๖๕

สารบัญ

๒๕
ครั้งที่ ๓๒/๒๕๗๕

ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๓๓/๒๕๗๕ ๗๕

มติของคณะกรรมการราษฎร ว่าด้วยร่างกฎ

มณฑลว่าด้วยการส่งมรดกพระราชวงศ์แก้ไขเพิ่มเติม

พุทธศักราช ๒๕๗๕

๗๕-๗๗

มติของคณะกรรมการราษฎร ว่าด้วยร่างพร

ราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต และการประกัณภัย พุทธ

ศักราช ๒๕๗๕

๗๗-๗๙

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๒/๒๔๗๕

วันจันทร์ที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เปิดประชุมเวลา ๑๖.๑๕ นาฬิกา

สมาชิกมาประชุม ๖๕ นาย

ประธานสภาฯ กล่าวว่รายงานการประชุมครั้งที่ ๑๑ ซึ่งได้
วางให้ท่านคเมธีอภิรักษ์แล้วนั้น หากไม่มีผู้ใดคัดค้านประการใด
เป็นอันถือว่าที่ประชุมนี้ได้รับรองรายงานการประชุมฉบับนี้ไม่มีผู้ใด
คัดค้าน อนึ่งประธานคณะกรรมการราษฎรได้เสนอญัตติว่าด้วย
ร่างกฏมณฑลเกี่ยวกับคดีการสมรสพระราชวงศ์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธ
ศักราช ๒๔๗๕ กับร่างพระราชบัญญัติภาษู่การธนาคารและการประกัน
ภัย พุทธศักราช ๒๔๗๕ ขึ้นมาเพื่อให้ที่ประชุมวินิจฉัย ดังที่
ได้กล่าวมาแล้วไปทั่วกันแล้ว บัดนี้จะได้เริ่มพิจารณาปรึกษา ร่าง
กฏมณฑลเกี่ยวกับคดีการสมรสพระราชวงศ์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธ
ศักราช ๒๔๗๕ ก่อน หากที่ประชุมไม่ปรารถนา
อย่างอื่นแล้วจะถือว่าให้ประชุมพิจารณาปรึกษาเพียงครั้งเดียว และ
ขอเปลี่ยนภาวะแห่งที่ประชุมเป็นชุมนุมอนุกรรมการเต็มสภา

ประสงค์ก็ตาม ก็ให้ถือว่าหญิงชายนั้นเป็นสามีภริยากันโดยชอบด้วย
กฎหมายบ้านเมือง”

พระยาวิชัยราชสุนทร รับของพระเถลิงดำ ตามกฏมนเทียรบาล
แต่ก่อนเข้าใจว่าเป็นข้อบังคับของในหลวงภายในพระราชฐานไม่เกี่ยว
กับกฎหมายบ้านเมือง ก็ออกกฎหมายให้ใช้ในพระราชฐาน
เฉพาะก็ได้ หรือออกให้ราษฎรใช้ทั่วไปก็ได้ เพราะตาม
ธรรมเนียมพระเจ้าแผ่นดินจะออกกฎหมายนั้นในเรื่องนี้ก็แปลว่าต้อง
บังคับคนทั่วไปด้วย จึงเห็นว่าควรแก้ไขให้ได้ความชัดเจนเพื่อให้
เป็นที่เข้าใจกันในระวางราษฎรด้วยกัน

หลวงประดิษฐมนูธรรม กล่าวดำ ก่อนที่จะลงมติให้แก้หรือ
ไม่นั้นขอถือโอกาสแถลงในเรื่องนี้ ถ้าจะพูดไปแล้วก็เกี่ยวข้องกับคำ
สำนวนนำใช้ ความจริงชั้นเดิมก็เคยดำริว่าถ้าหากจะเอาได้ไว้ว่า แม้
สมรสกันชัดขึ้นต่อพระบรมราชประสงค์แต่ก็ไม่ให้ถือว่าเป็น การตบ
ต้าง กฎหมายบ้านเมือง แต่ถ้าจะใส่ได้ เช่นนั้นประเทศเราก็น่าจะมี
พระเจ้าแผ่นดินอยู่คล้ายกับว่ายอมให้คนทำผิด กฏมนเทียรบาลแล้ว ตบ
ต้างด้วยกฎหมายบ้านเมือง ความจริงที่ท่านประธานคณะกรรมการ
การราษฎรได้กล่าวมาแล้ว และความประสงค์ของสภานั้นมีว่าไม่
ประสงค์ให้กฏมนเทียรบาลตบต้างกฎหมายบ้านเมือง อีกประการ
หนึ่งแม้จะถึงศาลก็เห็นว่าไม่เป็นไร เพราะมีตัวอย่างที่เคยตัดสิน

มาแล้ว และที่เสนอมานี้ก็เพื่อให้สภาพราบว่าปัญหาหนึ่งงามหรือไม่เท่านั้น ส่วนความประสงค์อยู่ในจุดอันเดียวกัน

พระยานิติศาสตร์ ฯ รัชมงคลและแดงว่ากฎหมายบ้านเมืองนั้นใช้ทั่วไป ส่วนกฎหมายที่รบมาใช้นั้นใช้เฉพาะหมู่เหล่า ฉะนั้นกฎหมายที่รบมาจึงไม่มีอำนาจจะไปดัดแปลงกฎหมายบ้านเมืองจึงเห็นว่าที่พระยาปริศนาอุเบศร์เสนอมควรแก้ไขเพิ่มเติมความอีกมาตราหนึ่งนั้นไม่สมควรอย่างยิ่ง เพราะจะทำให้เห็นไปว่าให้กฎหมายที่รบมาดัดแปลงแก้ไขกฎหมายบ้านเมืองได้

ประธานของสภา ฯ กล่าวว่่า บัดนี้ความเห็นแตกต่างกัน โดยมีสมาชิกคนหนึ่งขอแปรญัตติว่าให้เดิมข้อความอีกมาตราหนึ่งว่า “แม้ชายหญิงนั้นจะได้ ทำการ สัมรสกันโดยชัดชัดคือพระบรมราชประสงค์ก็ตามก็ให้ถือว่า หญิงชายนั้นเป็นส่วนภริยากันโดยชอบด้วยกฎหมายบ้านเมือง” หากสมาชิกผู้ใดเห็นพ้องด้วยคำแปรญัตตินี้ให้ยกมือขึ้น ในที่สุดมีผู้ไม่เห็นพ้องด้วยกับคำแปรญัตตินี้ ๖๒ นาย ประธานได้เอาญัตติเดิมออกให้ลงมติต่อไปทันที และที่ประชุมได้ลงมติรับรองร่างกฎหมายที่รบมาว่าด้วยการสัมรสพระราชวงศ์แก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้นำออกประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่าบัดนี้จะได้ปรึกษาต่อไปถึงร่างพระราชบัญญัติภาษีการธนาคารและประกันภัย พุทธศักราช ๒๔๗๕ พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายใหม่ ฉะนั้นที่ประชุมจะปรึกษาร่างนี้เพียงหรือตามกฎหมายด้วยข้อบังคับของสภามีอยู่ถ้าเป็นร่างไม่

สำคัญให้ปรึกษาครั้งเดียวได้ เว้นไว้แต่จะมีสมาชิกผู้ใดขอให้ปรึกษา
เป็นลำดับครั้งโดยมีผู้รับรอง เมื่อเป็นต้นทุกประชุมจะเห็นอย่างไร
อันหนึ่งเวลานั้นประชุมยังอยู่ในภาวะอนุกรรมการเต็มสภา ถ้าหาก
ไม่มีคำขอเป็นอย่างอื่นก็จะได้พิจารณาอย่างชุมนุมอนุกรรมการเต็ม
สภาต่อไปเป็นครั้งที่ ๒ ในร่างพระราชบัญญัติภาษีการธนาคารและ
ประกันภัย

พระยาศรีวิสารทย์ ฯ แสดงว่า ควรพิจารณาครั้งเดียว เพราะ
พระราชบัญญัตินี้กรมร่างกฎหมายได้ร่างมาแล้วเป็นเทคนิคและไม่น่า
จะมีการโต้เถียงกันมาก

พระยาปรีชา ฯ รับรอง ทั้งที่ประชุมเห็นชอบด้วย

ประธานคณะกรรมการราษฎร แสดงว่า กฎหมายฉบับนี้
เป็นความคิดที่มีมานานแล้วตั้งแต่ปลายรัชกาลนี้แต่เพิ่งจะได้ออกบัน
การที่จะเก็บภาษีการธนาคารและประกันภัยไม่ใช่เป็นของใหม่เพราะ
บ้านเมืองอื่นทั้งหลายก็ได้ทำกันมาแล้ว แต่ที่ในประเทศเราไม่มีนั้น
เพราะว่าเข้าไป ทั้งเป็นถาวรจะมีมาก่อนหน้านั้นแล้ว พระราชบัญญัติ
นี้ก่อนที่จะร่างขึ้นก็ได้ปรึกษาหารือที่ปรึกษากระทรวง การต่างประเทศ
และที่ปรึกษากรมร่างกฎหมายในฝ่ายเทคนิคทางร่างกฎหมาย ทั้ง
กระทรวงพระคลังและกระทรวงการต่างประเทศก็เห็นชอบ, ในทางเก็บ

ภาษีที่ง่าย และในทางต่างประเทศก็แน่ใจว่าคงไม่มีขัดข้องอย่างใด นอกจากนั้นขอแถลงว่าเวลานี้เราอยากจะได้เงินเร็วที่สุดเพราะว่าเงินในงบประมาณที่ได้ไม่เป็นที่พอใจนัก เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ในมาตราหนึ่ง ซึ่งมีได้ก็ต่อตามที่เคยคือตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายนถึง ๓๑ มีนาคม เพราะถ้า เช่นนั้นแล้วเราจะ เก็บภาษีครั้งปีไม่ได้ และจะไม่ได้เงินใน ปีนี้เพื่อประโยชน์ดังกล่าวแล้วจึงได้ตั้งต้นด้วยวันที่ ๑ มกราคมถึงสิ้นจากมอย่าง มีฝรั่ง แล้ว เรา ก็จะได้ ตั้งต้นเก็บ ภาษี ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๕ เป็นต้นไปคือวันที่ เพราะฉะนั้นจึงอยากจะได้เร็วที่สุดที่สุดที่จะทำได้ และคิดว่าปัญหาที่ประชุมกันควรจะคิดเป็นข้อสำคัญนี้มีอยู่ในมาตรา ๕ และถ้าหากที่ประชุมเห็นชอบด้วยในการที่จะควรเก็บภาษีนี้แล้ว ก็มีแต่ปัญหาว่าควรจะเก็บเท่าใดและในการเก็บอย่างไร การเก็บเท่าใดนั้นถ้าจะดูบ้านเมืองอื่นแล้วจะเห็นว่าอัตราที่เราคิดเก็บนั้นน้อยกว่าเขาเพราะเพิ่งเป็นงานใหม่ที่เรากำลังทำ ประการที่ ๒ การค้าขายที่แบ่งกันในเมืองเราทำอยู่ก็น้อยกว่าเขา เพราะฉะนั้นถ้าเราจะเก็บภาษีโดยอัตราสูงก็จะมีเสียงร้อง จึงคิดเก็บโดยตะมุตะม่อมและให้ได้เงินพอที่ควรจะได้ จึงกำหนดเก็บตามมาตรา ๕ และตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕ นี้ถ้าเราเก็บได้บ้างก็จะได้เงินระวาง ๕ แสนถึง ๘ แสนบาท และในการที่เราจะรับเร่งเก็บแต่เดือนนี้ก็จะมีเวลาดอก ๕ เดือนนับปะไว้ว่าจะได้เงินราว ๒ แสนบาทเศษ เพราะฉะนั้นถ้าที่ประชุมเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ซึ่งมีผู้ชำนาญการพิเศษได้ตรวจตรามากมายและ

ทั้งฉบับภาษาไทยก็ได้แปลมาเรียบร้อยแล้วก็ได้ ก็อยากจะให้ผ่าน
ไปโดยเร็วเพื่อจะได้จัดพิมพ์ขึ้นทุกเล่มได้ ๆ ถวายออกใช้เป็นพระราช
บัญญัติต่อไป

พระยาปริศนาคณบดีศรี ฯ กล่าววาทิตราภาษิตที่จะเก็บ ๑/๔๗ แห่ง
๓ ใน ๓๐๐ นั้น ไม่มีควมรู้จึงขอมอบให้ไว้เป็นหน้าที่ของประธาน
คณะกรรมการราษฎรและจะไม่ค้าน แต่ขอแถลงว่าการที่จะเก็บ
ภาษิตเท่าใดก็ตามต้องระดีกว่าจะไม่ให้ราษฎรเดือดร้อน การเก็บ
ภาษิตบางกันั้นมิใช่ว่าแบงก์จะชกเนื้อตัวเองเช่นก่อนแบ่งเงินปันผล ๓๐
เปอร์เซ็นต์ ครั้นต้องเสียภาษิตมิใช่ว่าจะคงเหลือ ๗ เปอร์เซ็นต์ก็หา
ไม่ แบงก์ก็ต้องไปเรียกเงินเพิ่มขึ้นจากลูกค้าเพื่อได้เงินมาชดเชย
ในส่วนที่เสียภาษิตไป เหตุนี้ขอเดือดร้อนก็น่าจะตกอยู่กับราษฎรลูกค้า
ของแบงก์ ฉะนั้นจึงขอเสนอให้ชำระดีกข้อนี้ไว้ นอกจากนั้นยัง
สงสัยอยู่อีก ๒-๓ ข้อเช่นในมาตรา ๕ (๔) วรรคที่ ๒-๓ ที่ว่า
“เงินทุนที่ใช้หนี้หมายความรวมถึงเงินทุนที่ผู้ถือหุ้นได้ตั้งแต่ตัวกำไรที่ยัง
ไม่ได้แบ่งเงินเหลือและเงินสำรอง”

“แต่จำนวนเงินทุนซึ่งธนาคารรับฝากเงินอันเป็นสาขาแห่งธนาคาร
ต่างประเทศไปในเดือนหนึ่ง ๆ เพื่อประโยชน์แห่งการประเมินให้ถือ
ว่าเป็นจำนวนเงิน ๓๐๐ ตะ ๒๕ แห่งจำนวนถัวเฉลี่ยของเงินที่รับฝาก
ในเดือนเดียวกัน”

ถ้าอ่านตามความนี้จะเข้าใจว่า สาขาแบงก์ต่าง ประเทศได้
 เปรียบกว่าแบงก์ที่ตั้งขึ้นเองในเมืองไทย ที่เข้าใจเช่นนั้นเพราะคำ
 อธิบายที่ว่า "เงินทุนที่ใช้หมายความว่ารวมทั้งเงินทุนที่ผู้ถือหุ้นได้ตั้งแล้ว
 อย่างแบงก์สยามก็มาจาดวงเงินที่ผู้ถือหุ้นได้ตั้งแล้ว ๓,๓๐๐,๐๐๐
 บาท ก็แปลว่าจรวมเสียภาษีทั้งหมด แต่สาขาแบงก์ก็ตามตั้งใน
 เมืองไทยให้ถือว่าเป็นจำนวนร้อยละ ๒๕ แห่งจำนวนถัวเฉลี่ยของเงิน
 ที่รับฝากในเดือนเดียวกัน การเก็บอาศัยหักดอกเบี้ย และแปลว่า
 สำหรับ แบงก์สยามจะต้องเสียภาษีในวงเงินทุนรวมทั้งทุนสำรอง ด้วย
 แต่สาขาแบงก์ต่างประเทศถือเพียง ๒๕ เปอร์เซ็นต์จึงอยากทราบคำ
 อธิบาย

ประธานคณะกรรมการราษฎร แถลงว่า เงินทุนของแบงก์ที่
 เป็นสาขาต่างประเทศโดยปกตินี้จะเอามาใช้ทั้งหมดไม่ได้ และจะคิด
 เก็บภาษีเช่นเดียวกับแบงก์สยามก็ไม่ได้ เพราะเหตุว่าเงินทุนของแบงก์
 ต่างประเทศเป็นก้อนใหญ่ซึ่งรวมทุนทุก ๆ สาขา ถ้าจะเก็บภาษีในเงิน
 ทุนก้อนใหญ่นั้นแล้ว สาขาแบงก์ก็มีหลายแห่งหลายประเทศและเมื่อ
 เก็บเช่นเดียวกันก็จะเป็นการเสียภาษีซ้ำหลายต่อ และเหตุใดจึงได้
 คิดเก็บ ๒๕ เปอร์เซ็นต์นั้น ก็เพราะเหตุว่าเท่าที่ได้จัดเดิมนั้นก็เพราะผู้
 ชำนาญ การพิเศษได้คำนวณมาและ อาศัยความรู้จากแบงก์สยาม ด้วย
 อนึ่งได้ความว่าเงินทุนที่สาขาแบงก์ต่างประเทศนำมาหมุนรับซื้อขายเงิน

ทอง (Exchange) นั้น อยู่ในระหว่าง ๑๗ ถึง ๒๗ เปอร์เซ็นต์ของเงิน
ทุนก้อนใหญ่ เหตุฉะนั้นเราจึงได้คิดเก็บภาษีแต่ปานกลางคือ ๒๕
เปอร์เซ็นต์ซึ่งเป็นการสมควรไม่มากไม่น้อย

ประธานสภา กล่าว ว่า ตามที่ประธาน คณะกรรมการ ราษฎร ได้
แถลงมาแต่บัดนี้ หากไม่มีผู้ใดมีความเห็นคัดค้านอย่างใดก็จะได้นำ
มติให้ ใช้นำร่างพระราชบัญญัติที่พิจารณากันแต่บัดนี้เป็นกฎหมายได้ต่อไป

ในที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบพร้อมกันว่า ควรรับรอง
และอนุญาตให้นำร่างพระราชบัญญัติภาษีการธนาคาร และการประกัน
ภัย พุทธศักราช ๒๔๖๕ ออกประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๐๕ นาฬิกา

หลวงศุภกรรรมบดี

ผู้จัดรายงาน

พ.ญ.

จ.ญ.

วุฒิสาสตร์

นายมังกร

น.ศ.

ธรรมศักดิ์

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร